Seria: Elektryka z. 46

Walery Potapow

Zakład Maszyn Elektrycznych Politechniki Sląskiej

WYZNACZENIE CHARAKTERYSTYK SILNIKA INDUKCYJNEGO Z WIRNIKIEM KLATKOWYM ZASILANEGO PRZEZ KOMUTATOR TYRYSTOROWY

> <u>Streszczenie</u>. W artykule przedstawiono metodykę analizy własności silnika indukcyjnego zasilanego z sieci 3-fazowej poprzez układ tyrystorowy przeciwsobnie równoległy. Analizę przeprowadza się w oparciu o schematy zastępcze silnika obowiązujące w stanach pracy ustalonej. Obliczone charakterystyki mechaniczne M = f(n) silnika indukcyjnego klatkowego 380 V, 11 kW, 960 obr/min. są praktycznie zgodne z charakterystykami zmierzonymi.

1. Wprowadzenie

Własności w stanie ustalonym silnika indukcyjnego zasilanego ze źródła symetrycznego trójfazowego niesinusoidalnego napięcia bez przewodu zerowego, wynikają ze schematu zastępczego i analizy harmonicznej odkształconych napięć i prądów fazowych.

Przy założeniu liniowości elementów w schemacie zastępczym maszyny (przy pominięciu nasycenia obwodu magnetycznego) obowiązuje zasada superpozycji, w wyniku której dla każdej harmonicznej napięcia i prądu fazowego (rys. 1.1) określamy zależność między napięciem a prądem stojana i wirnika dla każdej harmonicznej. W schemacie zastępczym pominięto straty w żelazie i przyjęto wirnik o stałej wartości rezystancji i impedancji rozproszenia (bez wypierania prądu w wirniku).

Rys. 1.1. Schemat zastępczy maszyny indukcyjnej w stanie ustalonym dla ktej harmonicznej

1974

Nr kol. 427

Poślizg wirnika dla k-tej harmonicznej

$$S^{(k)} = \frac{n^{(k)} - n}{n^{(k)}} = 1 - (1-s) \cdot \frac{n_1}{n^{(k)}}$$

gdzie:

s - poślizg wirnika dla podstawowej harmonicznej;
 n₁; n^(k) - prędkość synchroniczna podstawowej i k-tej harmonicznej.
 Jeżeli istnieje symetria kształtu fazowego napięcia zasilania typu:

$$f(t) = -f(t + \frac{T}{2})$$
 (1.1)

gdzie:

T - okres zmienności funkcji

i uwzględnia się zasilanie stojana silnika bez przewodu zerowego wystąpią jedynie nieparzyste harmoniczne w napięciu i prądzie stojana

k = (6g + 1)

gdzie:

g - liczby całkowite dodatnie, ujemne i zero. Przy symetrii napięć fazowych:

$$U_{a}(t) = U_{b}(t - \frac{T}{3}) = U_{c}(t - \frac{2T}{3})$$
 (1.2)

harmoniczne przy g > 0 wytwarzają pole wirujące w kierunku zgodnym z kierunkiem pola od harmonicznej podstawowej: (k = 1), a przy g < 0 o kiefunku przeciwnym

$$S^{(k)} = 1 - \frac{1 - a}{6g + 1}$$
 (1.3)

Założywszy, że rozpatruje się tylko pracę silnikową maszyny w zakresie poślizgów 0 < s < 1, można przyjąć w przybliżeniu $S^{(k)} \approx 1$. Wynika stąd że dla wyższych harmonicznych maszyna ma impedancję zbliżoną do stanu zwarcia. Przybliżenie to można wykorzystać przy obliczaniu prądów harmonicznych i momentów od prądów wyższych harmonicznych, jeśli dane są napięcia harmoniczne.

Jeśli napięcie przyłożone do stojana wynika pośrednio z działania przełączalnych zaworów sterowanych w obwodzie stojana, jak to ma miejsce przy zasilaniu stojana poprzez symetryczny komutator tyrystorowy, nie jest a priori znana zawartość harmonicznych w napięciu stojana, wiadomo jedynie, że kształt napięcia stojana spełnia warunki symetrii (1.1); (1.2). W dałszej części wykazano, że można otrzymać dobre przybliżenie wyzyskując re-

64

Wyznaczenie charakterystyk silnika...

zultaty analizy układu złożonego z trzech dwójników R-L połączonych w gwiazdę symetryczną bez przewodu zerowego i zasilanego z symetrycznego źródła nipięcia trójfazowego o przebiegu sinusoidalnym poprzez komutator tyrjstorowy. Ustalone przebiegi prądu i napięcia w tym przypadku są wynikiem sekwencyjnego ułożenia odcinków przebiegów nieustalonych w skojarzonych elementach R-L. Wyniki analizy układu R-L przedstawiono w pracy [4], gdzie zamieszczono wyniki rozkładu odkształconych napięć i prądów na szereg Fouriera.

2. Zastosowanie dwuosiowej transformacji (年 6) dla 3-fazowego układu R-L zesilanego z komutatora trójfazowego

Związki między trzema napięciami fazowymi na zaciskach dwójnika R-L a prądami fazowymi w dwójnikach można przedstawić w postaci kompleksorowej na płaszczyźnie liczb zespolonych o osi liczb rzeczywistych pokrywającej się z umyśloną osią fazy a. Umyślone osie faz b i c są przesunięte wzajemnie o 120⁰.

Uogólnione napięcie

$$\overline{U} = U_{1c_{i}} + j U_{1\beta} = \frac{2}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ a \\ a^{2} \end{bmatrix}^{T} \cdot \begin{bmatrix} U_{a} \\ U_{b} \\ U_{c} \end{bmatrix}$$
(2.1)

Uogólniony prąd i liniozwoje

$$\hat{\mathbf{I}}_{1} = \mathbf{I}_{1\alpha} + \mathbf{j} \mathbf{I}_{1\beta} = \frac{2}{3} \begin{bmatrix} 1 \\ \hat{\mathbf{a}} \\ \hat{\mathbf{a}} \\ \mathbf{a}^{2} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} \cdot \begin{bmatrix} \mathbf{i}_{\mathbf{a}} \\ \mathbf{i}_{\mathbf{b}} \\ \mathbf{i}_{\mathbf{c}} \end{bmatrix} \mathbf{i} \stackrel{\triangle}{\Psi}_{1} = \hat{\mathbf{I}} \cdot \mathbf{L}_{1}$$

gdzie:

a = ej 120°

Prawo Kirchhoffa dla układu R-L

$$\widehat{\overline{U}} = \frac{d}{dt} \hat{\overline{\Psi}}_1 + \hat{\overline{I}}_1 R = (L_1 \frac{d}{dt} + R_1) \hat{\overline{I}}_1$$
(2.2)

Z kolei wielkości fazowe $W_n = U_n; \quad i_n; \quad \Psi_n \quad (gdzie \quad n = a:b:c)$ wynikają z wielkości uogólnionych $\hat{W} = \hat{U}, \hat{I}$ bądź $\hat{\Psi};$

65

ſ	Wa			[1]	the station of from	
	w _b	= Re	ŵ	^-1	and an entry in the	(2.3
	Wc			^-2		

Rysunek 2.1a przedstawia schemat zastępczy wiążący wielkości uogólnione odpowiednio do równań (2.2). Schemat na rys. 2.1a można przekształcić na schemat w którym obowiązują relacje wielkości fazowych $W_n = U_n j i_n j \psi_n$, odpowiednio do równań (2.3) - rys. 2.1b. Na rysunku tym linią przerywaną uzupełniono schemat zastępczy układem komutatora tyrystorowego wytwarzającego symetrycznie odkaztałcone napięcie trójfazowe na zaciskach dwójnika R-L. Napięcia U_n i prądu i są znane z analizy układu R-L rozpatrzonej w pracy [4].

Rys. 2.1. Schemat zastępczy dwójnika R-L a) we współrzędnych uogólnionych, b) we współrzędnych fazowych

Wyznaczenie charakterystyk silnika...

 Transformacja dwuosiowa (a; b) silnika indukcyjnego i zastępczy schemat fazowy

Poczyniono następujące założenia upraszczające przy rozpatrywaniu zjawisk elektromagnetycznych w stanach nieustalonych maszyny n-fazowej:

- a) przyjęcie uzwojeń o rozłożeniu sinusoidalnym bądź ograniczenie rozważań do podstawowej harmonicznej przestrzennej przepływu,
- b) przyjęcie nienasyconego obwodu magnetycznego,
- c) przyjęcie wirnika o jednym elektrycznym obwodzie zastępczym o stałych skupionych;

Obowiązuje relacja między napięciem i prądem uogólnionym wyrażonym na płaszczyźnie liczb zespolonych nieruchomej względem stojana (płaszczyzna c; (b we współrzędnych prostokątnych) o osi liczb rzeczywistych pokrywającej się z osią fazy a stojana. Osie faz b i c przesunięte symetrycznie o 120⁰

$$\hat{\overline{U}}_{1} = \frac{d}{dt} \hat{\overline{\Psi}}_{1} + \hat{\overline{I}}_{1} R_{1}$$

$$0 = (\frac{d}{dt} - j\omega) \hat{\overline{\Psi}}_{2} - \hat{\overline{I}}_{2} R_{2}^{*}$$

$$\hat{\overline{\Psi}}_{1} = \hat{\overline{I}}_{1} L_{1} - \hat{\overline{I}}_{2} L_{2}$$

$$\hat{\overline{\Psi}}_{2} = \hat{\overline{I}}_{1} L_{4} - \hat{\overline{I}}_{2}^{*} L_{2}$$
(3.1)

Wielkości fazowe wynikają z równania (2.3). Rys. 3.1a przedstawia schemat zastępczy wiążący wielkości uogólnione $W = \hat{\overline{U}}_1; \hat{\overline{L}}_1; \hat{\overline{L}}_2; \hat{\overline{\Phi}}_1; \hat{\overline{\psi}}_2;$ odpowiednio do równań (3.1).

Uogólnione odkaztałcone napięcie stojana

$$\hat{\overline{u}}_{1} = \sum_{k=(6g+1)} \hat{\overline{u}}_{(k)} e^{j(6g+1)\omega_{0}}$$

W stanie ustalonym wszystkie wielkości W ze schematu zastępczego (rys. 3.1a) mają postać analogiczną

$$\hat{\overline{W}}(t) = \sum_{k=(6g+1)} \hat{\overline{W}}(k) e^{j(6g+1)\omega_0 t}$$
(3.2)

1. odgeskydete synlin mapiecka piskag pount stadu t seetimoke.

Rys. 3.1b przedstawia schemat zastępczy wiążący wielkości fazowe, na którym uzupeżniono linią przerywaną komutator tyrystorowy.

Rys. 3.1. Schemat zestępczy maszyny indukcyjnej a) we współrzędnych uogólnionych, b) we współrzędnych fazowych

Napięcie rotacji w zastępczym obwodzie wirnika n-tej fazy jest uzależnione od prądów w fazach pozostałych. W fazie a-tej:

$$\operatorname{Re}(j\omega \stackrel{\Delta}{\psi}_{2}) = \omega \frac{L_{2}}{\sqrt{3}} \left[(\mathbf{i}_{2c}^{*} - \mathbf{i}_{1c}\mathbf{k}_{r}) - (\mathbf{i}_{2b}^{*} - \mathbf{i}_{1b}\mathbf{k}_{r}) \right]$$
(3.3)

i odpowiednio cyklicznie w fazach pozostałych. Napięcie między punktami zerowymi jest równe zero z uwagi na symetrię układu i zasilania.

Schemat na rys. 3.1b może posłużyć do obliczenia przebiegu prądu i napięć fazowych a, b, c przy uwzględnieniu sekwencji przewodzenia tyrystorów komutatora. Schemat ten jest o wiele bardziej skomplikowany niż schemat dwójnika R-L skojarzonego w układ trójfazowy z rys. 2.1b. Nawet przy zerowej prędkości wirowania (kiedy napięcie rotacji jest równe zero) schemat jest bardziej skomplikowany niż w 3-fazowym dwójniku na skutek indukcyjności poprzecznej L_{μ} . Można otrzymać relacje o dobrym przybliżeniu, jeśli uwzględni się, że w napięciu rotacji dominuje napięcie wyrażone przez harmoniczną podstawową prądu fazowego.

Wyznaczenie charakterystyk silnika ...

W obwodzie wirnika na schemacie zastępczym (rys. 3.1a) obowiązuje dla każdej harmonicznej równanie napięć

$$j(\delta g + 1)\omega_{2}\hat{\psi}_{2}^{(k)} - I_{2}^{(k)}R_{2} - j\omega\hat{\psi}_{2}^{(k)} = 0$$

stąd

$$j\omega \overline{\psi}_{2}^{(k)} = \frac{\omega}{(6g+1)\omega_{1} - \omega} I_{2}^{(k)} R_{2}^{(k)} = \frac{1-s}{6g+s} I_{2}^{(k)} R_{2}^{(k)}$$
(3.4)

Dla harmonicznej podstawowej napięcia rotacji

$$j\omega \bar{\psi}_{2}^{(1)} = \bar{I}_{2}^{(1)} R_{2}^{\frac{1-a}{a}}$$
 (3.5)

Stosownie do równań (3.4) napięcie rotacji dla wyższych harmonicznych jest znacznie mniejsze od ju $\varphi_2^{(1)}$. Przy pominięciu małego napięcia rotacji od wyższych harmonicznych obowiązuje przybliżony schemat zastępczy każdej z faz (rys. 3.2).

Rys. 3.2. Schemat zastępczy maszyny indukcyjnej przy pominięciu napięcia rotacji wyższych harmonicznych

Schemat ten možna wykorzystać jako podstawę do przybliżonej analizy harmonicznych napięcia i prądu silnika. Przybliżenie polega na doprowadzeniu schematu do układu R-L, rozwiązanego pod względem zawartości harmonicznych napięcia i prądu.

Można wyodrębnić dwie drogi postępowania:

- a) w przypadku silnika z wirnikiem pierścieniowym z dużą rezystancją dodatkową w obwodzie wirnika można pominąć poprzeczną indukcyjność magnesowania L, w schemacie zastępczym (rys. 3.3a),
- b) w przypadku silnika z wirnikiem klatkowym można pominąć wpływ ręzystancji R² na rozpływ prądów wyższych harmonicznych w schemacie zastępczym i przy ścisłym jej uwzględnieniu dla harmonicznej podstawowej (rys. 3.3b). W schemacie tym przyjęto oznaczenie:

$$e_r = i_2^{(1)} \frac{R_2}{s}$$

Rys. 3.3. Schemat zastępczy maszyny indukcyjnej a) z wirnikiem pierścieniowym z dużą rezystancją dodatkową w obwodzie wirnika, b) z wirnikiem klatkowym

W dalszym ciągu artykułu ograniczono się do analizy schematu (3.3b) obowiązującego dla silników klatkowych. Metoda daje dobre przybliżenie również w przypadku silników z wirnikiem pierścieniowym ze stosunkowo niewielką rezystancją dodatkową w wirniku.

4. <u>Określenie charakterystyk elektromechanicznych</u> silnika indukcyjnego zasilanego z tyrystorowego komutatora napięcia

Rozpatrując pracę silnika indukcyjnego zasilanego z komutatora tyrystorowego w stanie ustalonym, można przedstawić układ silnik-komutator w postaci schematu zastępczego jednej fazy. W schemacie tym (rys. 4.1) przyjęto oznaczenia:

$$\mathbf{E}_{\mathbf{r}} = \mathbf{E}_{\mathbf{r}}^{\prime} \frac{\mathbf{L}_{\mu}}{\mathbf{L}_{\mathbf{s}2} + \mathbf{L}_{\mu}} = \mathbf{E}_{\mathbf{r}}^{\prime} \mathbf{k}_{\mathbf{r}}$$

$$\mathbf{L}_{2}^{*} = \frac{\mathbf{L}_{\mathbf{B2}} \mathbf{L}_{\mu}}{\mathbf{L}_{\mathbf{B2}} + \mathbf{L}_{\mu}}$$

Rys. 4.1. Schemat zastępczy maszyny indukcyjnej zasilanej z tyrystorowego komutatora napięcia Z uwagi na to, że napięcie $E_{1}(t)$ jest napięciem sinusoidalnym o częstotliwości podstawowej harmonicznej, można działanie napięć $\hat{U}_{1}(t)$ i $\hat{E}_{1}(t)$ zastąpić jednym napięciem zastępczym $\hat{U}_{1}(t)$

$$\hat{\vec{U}}_{g} = \hat{\vec{U}}_{g} - \hat{\vec{E}}_{r}$$
(4.1)

Stąd rozpatrywany układ zasilania maszyny indukcyjnej doprowadza się do układu przedstawionego na rys. 4.2

gdzie:

Rys. 4.2. Schemat zastępczy maszyny indukcyjnej zasilanej z tyrystorowego komutatora napięcia

$$R = R_{g}$$
$$L = L_{g1} + L_{2}^{*}$$
$$\hat{U}_{g} = \hat{U}_{g} - \hat{E}_{g}$$

Daleze rozważania dotyczyć będą tylko pierwszej harmonicznej prądu i napięcia, gdyż one decydują o momencie elektromagnetycznym rozwijanym przez silnik.

Pierwszą harmoniczną prądu wirnika można określić na podstawie schematu zastępczego przedstawionego na rys. 3.2

$$\hat{L}_{2}^{(1)} = \hat{L}_{1}^{(1)} k_{r} - \frac{E_{r}}{j X_{\mu}}$$
 (4.2)

Wstawiając zamiast \hat{E}_{r} wielkość $\hat{U}_{s} - \hat{U}_{s}$ otrzymuje się

$$\hat{I}_{2}^{(1)} = \hat{I}_{1}^{(1)} = r - \frac{\hat{v}_{g} - \hat{v}_{z}}{j x_{zt}}$$
(4.3)

Równanie (4.3) można przedstawić w innej postaci wprowadzając płaszczyznę liczb zespolonych, której oś rzeczywista pokrywa się ze wskazem I Równanie (4.3) przyjmie postać:

$$\hat{I}_{2}^{(1)} e^{j \varphi_{2}} = I_{1}^{(1)} k_{r} - \frac{U_{g} e^{j(\psi_{1}^{(1)} - \alpha'')} - U_{g} e^{j\psi_{1}^{(1)}}}{j x_{\mu}}; \qquad (4.4)$$

Rys. 4.3. Wykres wskazowy maszyny indukcyjnej dla pierwszych harmonicznych napięć i prądów

W równaniu powyższym nieznane są następujące wielkości:

$$I_{2}^{(1)} \quad \psi_{2}; \quad \text{oraz } \alpha'';$$

$$\operatorname{ctg} \quad \psi_{2} = \frac{U_{g} \cos(\psi_{1}^{(1)} - \alpha'') - U_{z} \cos\psi_{1}^{(1)}}{U_{g} \sin(\psi_{1}^{(1)} - \alpha'') - U_{z} \sin\psi_{1}^{(1)}} \qquad (4.5)$$

Rownanie (4.5) wynika z wykresu wskazowego oraz z warunku, że siła elektromotoryczna \tilde{E}_{r} ma ten sam kierunek co prąd $I_{2}^{(1)}$, gdyż zachodzi

$$\hat{\mathbf{E}}_{\mathbf{r}} = \hat{\mathbf{I}}_{2}^{(1)} \frac{\mathbf{R}_{2}}{\mathbf{g}} \quad \mathbf{i} \quad \hat{\mathbf{E}}_{\mathbf{r}} = \hat{\mathbf{E}}_{\mathbf{r}}^{*} \mathbf{k}_{\mathbf{r}}^{*}$$

Rozkładając równanie (4.4) na część rzeczywistą i urojoną oraz dołączając do układu tych równań równanie (4.5), uzyskuje się układ trzech równań.

$$I_{2}^{(1)}\cos\varphi_{2} = I_{1}^{(1)} k_{r} + \frac{U_{z}}{X_{m}} \sin\psi_{1}^{(1)} - \frac{U_{s}}{X_{m}} \sin(\psi_{1}^{(1)} - \alpha'')$$

$$I_{2}^{(1)}\sin\varphi_{2} = -\frac{U_{z}}{X_{m}}\cos\psi_{1}^{(1)} + \frac{U_{s}}{X_{m}}\cos(\psi_{1}^{(1)} - \alpha'') \qquad (4.6)$$

$$\frac{U_{\rm g}\cos(\psi_1^{(1)} - \alpha'') - U_{\rm z}\cos\psi_1^{(1)}}{U_{\rm g}\sin(\psi_1^{(1)} - \alpha'') - U_{\rm z}\sin\psi_1^{(1)}} = \operatorname{ctg} \varphi_2$$

Im

Po przekształceniu równań (4.6) otrzymuje się

$$(2 U_{g} U_{z} + I_{1}^{(1)} k_{r} I_{\mu} U_{g} \sin \psi_{1}^{(1)}) \cos \alpha'' -$$

$$- I_{1}^{(1)} k_{r} X_{\mu} U_{g} \cos \varphi_{1}^{(1)} \sin \varphi_{r}^{\prime \prime} - I_{1}^{(1)} k_{r} X_{\mu} U_{z} \sin \varphi_{1}^{(1)} - U_{g}^{2} - U_{z}^{2} = 0$$

Dzieląc obie strony przez U_s. U_s oraz oznaczając

$$A = 2 + \frac{I_{1}^{(1)}}{U_{z}} k_{r} X_{\mu} \sin \psi_{1}^{(1)}$$
$$B = \frac{I_{1}^{(1)}}{U_{z}} k_{r} X_{\mu} \cos \psi_{1}^{(1)}$$
(4.7)

$$\mathbf{C} = \frac{\mathbf{I}_{1}^{(1)}}{\mathbf{U}_{g}} \mathbf{k}_{r} \mathbf{X}_{t} \sin \psi_{1}^{(1)} + \frac{\mathbf{U}_{g}}{\mathbf{I}_{1}^{(1)}} \cdot \frac{\mathbf{I}_{1}^{(1)}}{\mathbf{U}_{z}} + \frac{\mathbf{I}_{1}^{(1)}}{\mathbf{U}_{g}} \cdot \frac{\mathbf{U}_{z}}{\mathbf{I}_{1}^{(1)}}$$

uzyskuje się równanie trygonometryczne z niewiadomym kątem

A
$$\cos q'' - B \sin q'' - C = 0$$

stad

$$\sin q''_{=} \frac{-BC \stackrel{\pm}{=} A \sqrt{A^{2} + B^{2} - C^{2}}}{A^{2} + B^{2}}; \qquad (4.8)$$

Znając kąt of "określa się wartość siły elektromotorycznej \hat{E}_r

$$B_{r} e^{j\varphi_{2}} = U_{g} e^{j(\psi_{1}^{(1)} - q'')} - U_{z} e^{j\psi_{1}^{(1)}}$$
(4.9)

Dzieląc równanie (4.9) przez $I_1^{(1)}$ i rozkładając na część rzeczywistą i urojoną otrzymuje się:

$$\operatorname{Re}\left(\frac{\widehat{\mathbb{E}}_{r}}{I_{1}^{(1)}}\right) = \frac{U_{s}}{I_{1}^{(1)}} \cos(\psi_{1}^{(1)} - d'') - \frac{U_{z}}{I_{1}^{(1)}} \cos\psi_{1}^{(1)}$$
$$\operatorname{Im}\left(\frac{\widehat{\mathbb{E}}_{r}}{I_{1}^{(1)}}\right) = \frac{U_{s}}{U_{1}^{(1)}} \sin(\psi_{1}^{(1)} - d'') - \frac{U_{z}}{I_{1}^{(1)}} \sin\psi_{1}^{(1)}$$

Wobec tego

57.07 - ------

$$\mathbf{E}_{\mathbf{r}} = \mathbf{I}_{1}^{(1)} \sqrt{\left[\operatorname{Re}\left(\frac{\widehat{\mathbf{E}}_{\mathbf{r}}}{\mathbf{I}_{1}^{(1)}}\right)^{2} + \left[\operatorname{Im}\left(\frac{\widehat{\mathbf{E}}_{\mathbf{r}}}{\mathbf{I}_{1}}\right) \right]^{2}} \right]$$

Znając E_r określi się prąd $I_2^{(1)}$ z równania (4.4). Określenie E_r i $I_2^{(1)}$ pozwala na znalezienie momentu elektromagnetycznego i poślizgu siłnika indukcyjnego

$$\mathbf{M} = \frac{\mathbf{P}_{\Psi}}{\omega_{1}} = \frac{\mathbf{m}}{\omega_{1}} \left[\mathbf{I}_{2}^{*}(1)\right]^{2} \frac{\mathbf{R}_{\mathbf{r}}^{*}}{\mathbf{B}} = \frac{3}{\omega_{1} \mathbf{K}_{\mathbf{r}}} \mathbf{E}_{\mathbf{r}} \mathbf{I}_{2}^{*}(1)$$
(4.10)

$$S = \frac{R_2^* I_2^{*(1)}}{E_r} \cdot k_r$$
 (4.11)

Jak wynika z układu równań (4.6) dla określenia q''; \hat{E}_r i $\hat{I}_2^{\cdot(1)}$ konieczna jest znajomość

$$I_1^{(1)}; \frac{U_z}{I_1^{(1)}}; \psi_1^{(1)}$$

W pracy [4] podano dla układu R-L równania umożliwiające obliczenie następujących charakterystyk:

$$\frac{U_{1}^{(1)}}{U_{z}} = f_{1}(\alpha)$$

$$\varphi_{1} = f(\alpha')$$
horac pod uwagę, że $\hat{U}_{1}^{(1)} = \hat{I}_{1}^{(1)} \hat{Z}$ można określić charakterystykę
1) $\frac{I_{1}^{(1)}}{U_{z}} = \frac{1}{z} f_{1}(\alpha') = f_{z}(\alpha')$
(1)

2)
$$\psi_1^{(1)} = \psi_1 + \varphi = f_2(\alpha)$$

gdzie:

B

$$Z = \sqrt{R^2 + (\omega_1 L)^2} \quad \varphi = \operatorname{arctg} \frac{\omega_1 L}{R}$$

(1) and (1)

Wyznaczenie charakterystyk silnika ...

Kąt α' jest kątem wysterowania tyrystorów względem napięcia \hat{U}_z , dla rzeczywistego napięcia U_z kąt wysterowania tyrystorów wynosi:

$$a_i = a_i' - a_i''$$

Znając

$$\frac{I_{1}^{(1)}}{U_{7}} = f_{1}(a') \quad \psi_{1}^{(1)} = f_{2}(a')$$

dla schematu zastępczego z rys. 4.2, można dla zadanego $I_1^{(1)}$ z przedziału

$$I_0 \leq I_1^{(1)} \leq I_z$$

gdzie:

```
I – prąd biegu jałowego silnika,
I z – prąd zwarcia silnika,
określić:
```

$$I_2^{(1)} = f(\alpha); \quad E_r = f(\alpha),$$

dla $I_1^{(1)} = \text{const}$
 $M = f(\alpha), \quad S = f(\alpha)$

Na tej podstawie otrzymuje się charakterystykę mechaniczną silnika

$$M = f(s)$$
 dla $q = const$

Odpowiednio do wyżej przedstawionej metody, opracowano program obliczeń dla maszyny cyfrowej, pozwalający obliczyć charakterystykę mechaniczną dla silnika indukcyjnego zasilanego z komutatora tyrystorowego.

W celu zilustrowania metody, przeprowadzono obliczenia charakterystyk mechanicznych silnika indukcyjnego z wirnikiem klatkowym SE-160 posiadającego następujące dane znamionowe:

$$P_{\rm N} = 11 \ [kW]$$

 $U_{\rm N} = 220/380 \ V$
 $I_{\rm M} = 39.6/23 \ A$

Rys. 4.4. Charakterystyki $M = f(\alpha)$ dla $I_1^{(1)} = \text{const silnika indukcyj-nego SE-160}$

Rys. 4.5. Charakterystyki s = f(ct) dla I⁽¹⁾ = const silnika indukcyjnego SE-160

 $\cos \varphi_{\rm N} = 0,63$

 $n_{\rm N} = 960 \text{ obr/min.}$

Parametry schematu zastępczego silnika

$$R_1 = 0,42 \ \Omega \ X_{B1} = 1,24 \ \Omega \ R_2 = 0,553 \ \Omega \ X_{r1} = 1,24 \ \Omega \ X_m = 19,35 \ \Omega \$$

Wyniki obliczeń w postaci charakterystyk

$$M = f(a) I_1^{(1)} = const i S = f(a) I_1^{(1)} = const$$

przedstawiono na rys. 4.4 i 4.5.

Rys. 4.6 przedstawia charakterystyki mechaniczne silnika indukcyjnego zasilanego z tyrystorowego komutatora napięcia otrzymane na podstawie charakterystyk z rys. 4.4 i 4.5.

Dla porównania na rys. 4.6 przedstawiono także charakterystyki mechaniczne silnika obliczone metodą zamieszczoną w pracach [1] [2] [3], craz punkty części charakterystyk mechanicznych otrzymane pomiarowo.

Z rys. 4.6 wynika, że nieuwzględnienie napięcia rotacji może prowadzić do znacznych błędów rosnących w miarę wzrostu prędkości obrotowej wirnika.

LITERATURA

- [1] Bulgakow A.A.: Osnowy dynamiki uprawliajemych vientilnych system. Izdatielstwo Akademii Nauk SSSR - Moskwa 1963.
- [2] Kryger J.: Właściwości układu napędowego silnika indukcyjnego sterowanego przy pomocy zaworów w obwodzie stojana. Zeszyty Naukowe Politechniki Szczecińskiej Elektryka 12, 1971.
- [3] Kryger J.: Silnik asynchroniczny regulowany przy pomocy zaworów sterowanych w obwodzie stojana jako napęd mechanizmu jazdy w dźwignicach. Zeszyty Naukowe Politechniki Szczecińskiej Elektryka nr 14, 1972.
- [4] Potapow W.: Analiza zawartości harmonicznych w 3-fazowym napięciu wyjściowym komutatora tyrystorowego przy rezystancyjno-indukcyjnym obciążeniu. Zeszyty Naukowe Politechniki Sląskiej Elektryka nr 38. 1973.

Przyjęto do druku w styczniu 1974 r.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ ИНДУКЦИОННОГО ДВИГАТЕЛЯ С КОРОТКОЗАМКНУТЫМ РОТОРОМ6 ПИТАЕМОГО ОТ ТИРИСТОРНОГО КОММУТАТОРА

Резюме

В статье представлена методика построения механических характеристик асинхронного двигателя с тиристорным коммутатором напряжения. Методика основана на анализе схем замещения асинхронного двигателя в установившемся режиме. Рассчитанные по этой методике механические характеристики асинхронного двигателя 380 в, 11 квт, 960 об/мин хоропо согласуются с характеристиками, снятыми экспериментально.

space a b mentataway thereits representation a little to be and

EVALUATION OF THE STEADY-STATE TORQUE-SPEED CHARACTERISTICS OF AN INDUCTION MOTOR CONTROLLED BY MEANS OF SYMMETRICALLY TRIGGERED THYRISTORS

Summary

A method for analysis of steady-state performance characteristics of induction motor controlled by means of symmetrically triggered thyristors in the stator phase is presented. The method bases on the steady-state equivalent circuit of induction motor. Calculated mechanical characteristics $\mathbf{M} = \mathbf{f}(\mathbf{n})$ of the 380 V, 11 kW, 960 rpm squirrel-cage induction motor are practically in accordance with measured characteristics (Fig.4.6).

and another theory dynamic investigation of any line that an an

- Informed and the second of the point a story with the second se